

sker, er en Nødvendighed for, at Tjenestemændene skal kunne føle sig nogenlunde tilfredse med deres Lønninger. Men paa nogenlunde tilsvarende Maade forholder det sig med Diæter og Rejsegodtgørelser. Ændringsforslaget er stillet for at naa til mere Overensstemmelse med, hvad der i bestaaende Love bestemmes paa lignende Omraader. Mindretallet stiller det i det Haab, at det maa blive vedtaget af det høje Ting. Sker det, har Mindretallet den Tro, at det vil bidrage betydeligt til større Tilfredshed hos de Mænd, som oppebærer disse Diæter og Rejsegodtgørelser.

Inden jeg gaar over til at anføre nogle Sammenligninger, vil jeg gøre opmærksom paa, at Nævnet og Overnævnet efter den bestaaende Lov for Tiden oppebærer 8 Kr. i Diæter for hver Dag, de fungerer eller er borte fra deres Hjem, selv om Tiden er aldrig saa kort. I Lovforslaget foreslaas Diæterne forhøjet til 10 Kr. for hver Dag ligeledes uden Hensyn til, om Tiden er lang eller kort. For at opnaa mere Samklang med bestaaende Love foreslaar Mindretallet, at der skal tages Hensyn til, hvor lang Tid de vedkommende er borte fra deres Hjem, og Ændringsforslaget gaar ud paa, at dersom de er borte fra deres Hjem over 8 Timer, er Diæterne 10 Kr. og, hvis de er borte under 8 Timer, 6 Kr. I Loven af 13. Juni 1914 om Oprettelse af Husmandsbrug, § 1, bestemmes det, at der skal ned sættes en Kommission i det omhandlede Øjemed, og Kommissionens Medlemmer skal oppebære 6 Kr. om Dagen, for saa vidt de er borte fra deres Hjem i indtil 12 Timer, og er de borte fra deres Hjem i over 12 Timer, 10 Kr. I Sammenligning hermed er det i Ændringsforslaget foreslaaede betydeligt gunstigere for de vedkommende, idet Nævnets Medlemmer kun behøver at være 8 Timer borte for at kunne faa de 10 Kr. Naar Tiden i den omtalte Lov er sat til 12 Timer, vil det i Virkeligheden sige, at den vedkommende Kommissions Medlemmer skal overnatte udenfor deres Hjem for at faa de 10 Kr., medens Nævnets Medlemmer godt kan naa hjem efter 8 Timers Arbejde og overnatte der.

For øvrigt er jeg tilbøjelig til at tro, at Ændringsforslaget er mere i Overensstemmelse med andre Bestemmelser i selve Lovforslaget end den i Lovforslaget foreslaaede Bestemmelse. I Lovforslagets § 61 bestemmes det nemlig: „Ved Sager, der anlægges i Henhold til denne Lov en-

ten af private eller af det offentlige, og som angaar Lovovertrædelser, der kan medføre Strafansvar, kan Dommeren tilkalde en eller flere sagkyndige til at yde sig Bistand til Sagens Opklaring og Undersøgelse. Der tilkommer de saaledes tilkaldte 6 Kr. i Dagpenge“ o. s. v. Altsaa, selv om de af Dommeren tilkaldte sagkyndige skal være til Stede en hel Dag, faar de kun 6 Kr. i Dagpenge. Jeg kunde godt tænke mig det — jeg havde nær sagt — ret pudsige Tilfælde, at et Nævnsmedlem, der bliver tilkaldt som sagkyndig af en Dommer og skal være borte fra Hjemmet en hel Dag, kun faar 6 Kr., medens et Nævnsmedlem, der maaske slet ikke er sagkyndig, efter Lovforslaget oppebærer 10 Kr. for en ganske kort Tids Fraværelse fra Hjemmet, et Forhold, som efter min Mening absolut trænger til at rettes.

I Lov af 29. April 1913 om Arbejde i Fabrikker m. v. samt det offentlige Tilsyn dermed hedder det: „Paa Rejser oppebærer Direktøren og Kontorcheferne i Dagpenge for et helt Døgn 10 Kr. og for en enkelt Dag med mindst 8 Timers Fraværelse 6 Kr.“ Ogsaa disse Tjenestemænd er langt daarlignere stillede, end Nævnets og Overnævnets Medlemmer vil blive, dersom Mindretallets Forslag vedtages. Jeg vil kun nævne et enkelt Forhold til, nemlig det, der følger af Lov af 23. April 1913 om Lønninger ved Fiskerikontrollen. Der er det fastsat, at Dagpenge for Tjenestemænd paa Rejser skal udbetales, naar der overnattes og ellers ikke, og det er fastsat, at 1ste—3die Lønningsklasse da skal have 3 Kr. pr. Døgn, 4de Lønningsklasse 4 Kr. pr. Døgn, 5te—6te Lønningsklasse 5 Kr. pr. Døgn, 7de Lønningsklasse 8 Kr. pr. Døgn og 9de og 10de Lønningsklasse 10 Kr. pr. Døgn, og saa føjes der til: „Paa Beddingsture, naar Eftersynet af Fartøjet finder Sted udenfor Hjemstedet, og naar Besætningen kan have Ophold om Bord, udbetales Dagpengene med Halvdelen af de anførte Beløb.“ Jeg kunde anføre adskillige Bestemmelser til i bestaaende Love, som tilsammen viser, at det Ændringsforslag, Mindretallet har stillet, kommer langt bedre i Overensstemmelse med de bestaaende Love end det, Lovforslaget byder, men jeg skal ikke komme videre ind herpaa.

Jeg vil kun med faa Ord omtale det andet Punkt i Ændringsforslaget, nemlig Godtgørelsen for Rejseudgifter, naar Jernbane eller Dampskib ikke kan benyttes. I den bestaaende Saltvandsfiskerilov er det fastsat, at de paagældende faar et